

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кунаєва Володимира Федоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин третьої, четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ та підпункту „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
5 березня 2019 року
№ 54-3(II)/2019

Справа № 3-47/2019(960/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кунаєва Володимира Федоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин третьої, четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) зі змінами та підпункту „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Кунаєв В.Ф. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення частин третьої, четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами (далі – Закон) щодо перерахунку раніше призначених пенсій, а також підпункту „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) стосовно права на касаційне оскарження.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що внаслідок застосування судом апеляційної інстанції у його справі положень частин третьої, четвертої статті 63 Закону звужено зміст та обсяг його існуючих прав та „пільг, як особи з інвалідністю внаслідок війни“, порушено „рівність прав та бути рівним перед законом серед відповідних категорій осіб слідчих правоохоронних органів держави“ та конституційні права, гарантовані частиною п'ятою статті 17, частиною третьої статті 22, частинами першою, другою статті 24, частиною першою статті 46, пунктом 6 частини першої статті 92 Основного Закону України.

Як зазначає автор клопотання, положення підпункту „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу є неконституційними, оскільки не гарантують права на касаційне оскарження у його справі „з підстав, встановлених пунктом 4 ч. 1 ст. 328 КАС України (неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального

права)“, що призвело до порушення його конституційних прав, передбачених частиною другою статті 3, частиною другою статті 55 Конституції України.

Кунаєв В.Ф. вважає, що положення частин третьої, четвертої статті 63 Закону слід перевірити на відповідність частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24 Конституції України, а підпункту „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу – на відповідність статті 3, частинам першій, другій статті 55 Основного Закону України.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує положення Конституції України, Кодексу, Закону, нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, посилається на судові рішення у своїй справі, зокрема рішення Деснянського районного суду міста Києва від 6 вересня 2018 року, постанову Шостого апеляційного адміністративного суду від 28 листопада 2018 року, ухвалу Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 19 грудня 2018 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, зокрема, якщо

зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Автор клопотання, цитуючи норми Конституції України, Кодексу, Закону, нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, не вказав, у чому полягає взаємозв'язок між положеннями частин третьої, четвертої статті 63 Закону, підпункту „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу і нормами Конституції України, на відповідність яким він просить перевірити оспорювані положення Закону і Кодексу, а також не навів належних аргументів щодо того, яким чином названі положення Закону і Кодексу призвели до порушення його прав, а отже, не обґрунтував тверджень щодо їх неконституційності у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Кунаєв В.Ф., як вбачається зі змісту конституційної скарги, фактично висловлює незгоду з судовими рішеннями у його справі, що також не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності положень частин третьої, четвертої статті 63 Закону та підпункту „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кунаєва Володимира Федоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин третьої, четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами та підпункту „в“ пункту 2 частини п’ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**